

VÖRÖS ISTVÁN

A nyelv gravitációja

Minden szétesett. Úgy kell
 egybetartsuk erőszakkal,
 könnyöggéssel, ahogy homok-
 zsákkal a gátat, gáttal a folyót,
 folyóval a térképet, térképpel
 a valóságról való képiünket,
 a valóságról való képpel
 a tényeket, a tényekkel
 a lehetőséget, a lehetőségessel
 a lehetetlent, a lehetetlennel
 a nemlét beszakadó falait.

Erőszakkal, könnyöggéssel
 tartunk egybe mindent.
 Ki ne tudná? Gyerekoromban
 sokkal jobban értettem
 a világot, mint most.

A megértés könnyöggésünkre
 elfordul, az erőszakra
 elsírja magát, eltűnik.

De ha van még mi,
 a többes szám, a közös szám —
 akkor nem is igaz az egész.

Rekonstrukció

Mára a barátaim lettek
 a legjobb költők.

Verseikbe mélyen
 beletemetve ott vagyok
 én is. A késő gyerekkor
 romjait megtalálom.

Ez itt nem is valóság,
 a látvány, a tárgyak,
 a jelen elfedik, mint
 kérészhullák a vízfelszínt.

De ott van a lélek szénrétegei
 közt, a szellem kőolajmezőin,

*egy fúrótorony szennyes
sarában. A valóság
csak a gyerekkor,
a többi a valóra vált álom.
Egy álomra nem lehet
építeni. És többre is
alig. Mára a barátaim
lettek a legjobb
költők, büszke vagyok
rájuk. Hány álom
tart meg egy így-úgy
összetákolt valóságot?
Ebben az új szobában
vizes úton surranó
autók zajából, rozsdá-
farkú kötő-hangjaiból,
a bakonymérőről áthozott
képekből, egykori pesti
ágyneműnkből valami
összeáll, ami majdnem
olyan. A golyóstoll
szaga fölér hozzám
a papírról. Kint három nő:
anyám, feleségem, lányom.*

Farkasok órája

Ingmar Bergmannak

*Két óra alvás után,
hajnali 3-kor arra
ébredtem, hogy nem
bírom elviselni az
álmom hígságát —
vagy sűrűségét?*

*Savasságát — vagy
a színét? A tempót?
A lassúságot? A benne
dühöngő vihart? Meg-
mosakodtam, könyvet
fogtam inkább, nehogy*

*visszaaludjak. A rossz,
ami az előbb még a
fejemben volt, a nap-
paliban kezdett járkálni,
hajnalig várt rám.
6-kor ablakot nyitottam.*

DOBAI LILI

mielőtt

*meghalnál
halj meg a
tünékeny
vágynak a
szépnek a
sóvárgásnak*

*halj meg a
szónak a
csalóka
vallomásnak a
ragaszkodásnak*

*halj meg a
másiknak
aki te vagy
önmagadnak*

*halj meg
minden
pillanatban
mindennek
mindenért*

*halj meg
még mielőtt
meghalnál*

*az életnek
az életért*